

Γεωμεί
 Αδυναμία
 Ξημενισμός
 Πεδούλας
 Γιωργάνης Αναγιώτου
~~Κατασκευά~~
 Γκουφας ✓
 Ν. Παπαδοπούλου
 Οηφει

ωορ
 Αρσους
 Ξυοκροπές
 Εμφορσο
 Κολοσσα
 Βαου
 Χολεφίδια
 Φορολογία

ΑΙΔΡΑΝΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟ-
 ΜΙΩΝ ΣΥΝΤΡΑΦΟΥΣΙΝ ΕΙΣ
 ΤΗΝ ΑΥΘΕΙΝ ΤΟΥ ΕΙ-
 ΚΛΗΜΑΤΟΣ

Τῇ Συντάξει τῆς «Αληθείας»
 πολλὰ καὶ χροῖα ἀνέθετε,
 καὶ μετὰ τὴν αὐτὴν ἐνταῦθα
 ἐφημεροῖσι περὶ παντοίων ἐγκλημά-
 των καὶ ἰδίας περὶ χλεπῶν. Ἐργά-
 τως λοιπὸν ἐν τῷ ὑπ. αὐθύν. 336
 φύλλῳ τῆς «Αληθείας» ἀνέγνωμεν
 διατριβὴν τινὰ ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἰ-
 ἀδράνειαί τῶν Ἀστυνομικῶν οὐτε-
 λεύοντες τὴν πόλιν καὶ ἐγκλημά-
 τος» δι' ἧς ὁ κ. διατριβογράφος ἀπο-
 δεκνύει τὰ πάντα.

Ταύτην λοιπὸν καὶ ἐγὼ ἀναγνούς,
 καὶ μετὰ τὰς ἰδέας τοῦ Ἀξιολόγου δια-
 τριβογράφου πληρέστατα συμφωνῶν,
 παρακάλῳ ἵνα δημοσιεύσῃτε τὰ ταῦτα
 ὑπ' ἐσθύνῃ μου.

Ὅτε τὴν προαναριθμηθεῖσαν Κυρια-
 κὴν 6)18 1060 τοῦ ἀνθρώπου τις ἐπέ-
 στρέφεν ἐκ τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἀ-
 γίου Νικολάου πρὸς νὰ περάσῃ εἰς
 Ἀρσους διὰ νὰ θεωρήσῃ ἐργασίαν τι-
 νὰ τὴν ὁποῖαν εἶχε. Τὴν νύκτα λοι-
 πὸν τοῦ ἀφῆρτα ἐκ τῆς οἰκίας εἰς
 ἣν κατέλυσεν καὶ ἔτις κερταί ἐν τῷ
 μέσῳ τοῦ χωρίου τὴν μοῖλα κατὸ
 μετὰ μετὰ τοῦ στρατοῦ τινος τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐ-
 πραξαν τὴν ἐπιούσαν λοιπὸν οἱ πα-
 θόντες χωρὶς νὰ γένησιν ἡ κατὰ
 λὴν τὴν νύκτα διαπραχθέντα ὑπη-
 γαν θάως καθύστερ τὰ ἑξῆς τῶν ὁδῶν
 νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον τῶν
 ἀλλὰ τὰ ἑξῆς ἤμνησαν νὰ παρῇ δει-
 σιν ὑπὸ τὸν ἄλλον τῶν ἀγγιστῶν κυ-
 ρίων ὁδηγούμενα ἐν ᾧ οἱ πραγματι-
 καὶ τῶν κύριοι ἐκοιμῶντο ἡσύχως
 πρὸς τὴν λείπῃ τῇ δὲ κατέλαβεν ἄλλ
 αὐτὴν λαπὲρ καὶ ἀνὰ τὸν ἄλλον τῶν

νά ἐρωτήσουν τὰ φαντασθέντα πρὸς
νά προσφέρουν θυσίαν διὰ νὰ ἐξιλεώ-
σονται πρὸς θεοῦ. ὡς δὲ ἐμάθομεν ἡ
Πυθία εἰς ἀπάντησιν ἐρώσῃ τὸν ἐξῆς
χρησμον διὰ νὰ ληθῇ ἡ πρώτη μου-
ικὰ πρὸς νὰ σταλῇ πρὸς τοῦτο εἰς
χρυσούσαντος ἅτ Γεωργίας διὰ νὰ
τὴν φέρῃ. ἡ δὲ δευτέρα πρέπει νὰ
οταλοῦνται εἰς ὅτι ὡς φαίνεται πρὸ
ταξιδίου εἶναι μακρινόν καὶ οὐκ ὀ-
νάται εἰς νὰ τὴν φέρῃ. τὰ ἴσα ἦδη
ἐπέστρεψαν μετὰ δεκά περὶ ἡμέρον τὰ
Ξεσίδιον τελευτήσαντες ὁμοῦς πρὸς ἐξιλεώ-
σιν των θεῶν οὐκ ἔγνωσαν τὸ βεβαι-
ότατον μυστήριον ὅτι ὁ χρησμός εἰς
ἐπληρώθη ἴσως λοιπὸν ἀπομνη-
δεῖς.

Ἄς ἐλθωμεν ἔτι εἰς δευτέραν ἀ-
πόδειξιν.

Ὅτε πάλιν κατ' αὐτὰς ἄλλος τις
ἀνθρώπος Ἰμβργαχὴς Ἀναγνώστου καὶ
λούμενος ἐκόμισε τὸ χρῆμα πρὸς Ἀθ-
μῆσαν καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του
διονύκτερος ἐγένετο ἐν τῷ χωρίῳ Κολοσσῶν
τὴν νύκτα τοῦ ἐλαττοῦ ἐκ τῆς ο-
κίας τοῦ ἴσου, τὰ οποία εἰσέτι οὐκ ἔ-
ρε, εἰς τὴν νύκτα τοῦ ἐλαττοῦ ἐκ τῆς ο-
κίας τοῦ ἴσου καὶ αὐτὸς χρησμον ἀπὸ
τὴν Πυθίαν. ἄλλ' εἰς τὸ αὐτὸ χωρί-
ον πρὸ δύο ἡμερῶν ἐγένετο ἔλκει ἀστυ-
νομικός τις ὑπαλλήλος καὶ ἡρώτα νὰ
μαθῇ, παρὰ των κατοικούντων ἐν ἐν-
σχῶνται κλέπτει εἰς τὸ χωρίον των
ἄλλως νὰ τὸ δώσουν ὑπαγραφήν ὅτι
δὲν ἔχει, ὅπως καὶ ἀκρίβως δι' ἐκεί-
κωρὶ τὴν ἐπιστάσαν ἡ νύκτωρ ἔ-
γνωστοί τινες περιτριβάνον ὑνάκα
τῶν καὶ τὴν ἐπιστάσαν αὐτοῦ ἡρώ-
τέρω λεχθέν. Πόθεν λοιπὸν προέρχου-
ται ταῦτα ἢ ἐκ τῆς ἀφρανοῦς των
Ἀστυνομῶν; τὸ κατ' ἐμὲ νομίζω ὅτι
ἡ Ἀστυνομία δὲν πρέπει γὰρ ἰση-
τοιαύτας ὑπογράφας, ἀλλὰ πρέπει νὰ
προσπαθῇ πάντοτε πρὸς τὸ ἀνακα-
λύπτει τοὺς ἐνόχους ἐτελείωσεν καὶ ἡ
δευτέρα ἀπόδειξις τὰ ἴσα οὕτως δὲν
ἐπέστρεψαν εἰσέτι ἐκ τοῦ ταξιδίου
των.

Ἄς ἐλθῃ ἔτι εἰς τὰ μέσον ἢ τρίτη
ἢ καὶ σπουδαιότερα πλάσων.

Ἰδῶμεν εἰς δύο τῆς Ἀληθείας
φύλλα ὡς καὶ ἡ διατριβογράφος ἀ-
ναφέρει ἐν τῇ διατριβῇ του ὅτι τὰ ἀ-
ποτελέσματα τῆς δραστηριότητος

των καὶ Ὀγγλεῦ ἐν Ἡάφῃ καὶ Ν.
Παπαδοπούλου ἐν Μεσαορίᾳ· πείθου-
σι πάντα ἀνθρώπων ὅτι τὸ σύστημα
τὸ πολὺ, πολλὰς, ὑπὸ πολλὰς
ἐπόψει· ὅπως γένεται τὰ ἀγαθὰ, ἂν
ἐνεργῇται καὶ ἀεὶ γίνονται ὑπὸ ἀνα-
στηρίων, ἀμερόληπτων, καὶ ἀδωρα-
δοκῆτων ἀτόρων.

Πῶς ὅμως πρέπει γὰρ πεισθώμεν ἐκ-
τεύραν ἀπὸ καὶ παραπλεύρως τοῦ
χωρίου ἐν ᾧ ἐθροῦται ὁ καὶ Ὀγγλεῦ δι-
αφραττόνται ὑπὸ τῶν κλεπτῶν, ἔρ-
γα τὰ ὅποια προξενούσι θαυμασμὸν
εἰς πάντας τοὺς ἀκούοντας; καὶ ἰδοὺ
ὅτε πρὸ ἡμερῶν Βασίλοι· τινες διηυθί-
νοντο εἰς Πάρον εἰς τι μέρος «Λατσί»
καλούμενον, καὶ τὸ ὄπισθεν κείτῃ ἐν
τῷ μέτῳ τῶν χωρίων Χολέτριχων,
Μαμενίων καὶ Σταυροκόκκων· εἰς
τὴν Σταυροκόκκον εἰς ἣν ἐδράμει ὁ
καὶ Ὀγγλεῦ, καὶ οὗτος ἀπέχει τῆς
Λατσίης δύο μόνον ἀστάσια τῆς
ᾧ καὶ ἀπὸ τῶν κλεπτῶν· τινὰς
ὀπλισμένους, καὶ οἱ ὅποιοι μὴ γνη-
ρίζοντες τοῦτο (ὅτι ὅλα ἦσαν κλέ-
πτῃ) αὐτὸς ἤρωτησεν ὁ εἰς εἰς ἔχουν
ᾠδειαν καὶ βαπτιστὴν τουρκίαν· στάθου
ἐκεῖ τοῦ εἰπόν, βρεῖν ἂν σοὶ δώσωμεν
τὴν ἑσπέρην καὶ κληρονομίαν σου· αὐ-
τοὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαδὸν παρ' αὐτῶν ἐκ
τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τῶν ψωμίων τὰ ὀ-
ποῖα εἶχον τοὺς ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων·
χρήματα ὅμως· δὲν τοὺς ἐξήτησαν
ἐσθλὴν γὰρ ἦσαν ὅσοι ἦσαν ὅσοι με-
νοῦ. Μετὰ οὗτος ἡμέρας καὶ ἄλ-
λος τις Βασίλει· ἐνφ' ὑπήγενεν εἰς τὰ
Χολέτριχα καὶ ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦ ἰδίου
μέρους (τὴν Λατσίην) ἀπὸ τῆς παροῦ-
σας ἡσυχίας εἰς τὸν τρεῖς κλεπτῶν
ὀπλιστῆς ἐνοί, ὅστινες λαθόντες τὸ ἑα-
ν· του ἀπὸ τὴν ρουταρίαν δὲν τὸν
τὸν ἀπὸ τὴν πρὸς τὴν τὰτε αὐ-
τὸς τοὺς εἰρησίδας θέλει γὰρ ὅτι ὡ-
σω ὁ τὰς τὰς ἡ ψωμίων ἐκεῖνοι δυνά-
τεω ἀπὸ τῆς τουρκίας· καὶ πᾶς πα-
ρὰ τὸ τρεῖς καὶ ἔρχεται γὰρ τὸν ἐξ-
εὐχέσθαι· ὁ δὲ Βασίλει· ἡσυχίας αὐτοῦ
ἐβγαλεῖ τὸ βαλάντιον τὸν πρὸς τὸν
ἡσυχίας καὶ τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
ἀπὸ τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
τὰ μὲν 170 ἦσαν τοῦ τὸν τὸν τὸν
ἀλλὰ τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
ἐγγὺς τοῦ τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
Ἀγγλ (1172 ἔρ) καὶ ὁ ἄλλος τὰ ἐν-
απομένοντα 23 ἔρ διὰ τὰ τὰ εἴδη

εις Χολέτριχα. Κύριος δ' οὐδὲ πόσαι
ψυχαὶ θὲ ἀποφροντοῦν αὐτῶν τῶν
χρημάτων. Πέθεν λοιπὸν παρρησίαν
ταῖς αἰ. ταῖς. ὅτι ἐκ τῆς ἀδελφότητος
τῶν Ἀστυνομιῶν ἀφ' οὗ καὶ πληροῦ
τῆς πρὸς προφυλακὴν πόλεως τῆς συμ-
μορφίας καὶ τῆς ἀδελφότητος. Οὐκ ἔστι
θαύμασι τοιαῦτα; Ἐν πρώτοις οὖν
καὶ εἰς τοιαύτην ἀκρίβειαν πρὸς τὰς
ἡ. Κυβερνήσεις μὴ γινώσκουσα, ὅτι
παύεται ὅτι τοὺς πόρους μὲν τοὺς
κατασκευῶν ἀλλοὶ ἱκανοὶ ποιοῦνται,

καὶ ἀπαιτεῖται παρ' ἡμῶν ἀπειλοῦσα ἡ-
μᾶς ὅτι ὅτι μὲν κατὰσχῇ πᾶν ὅτι ἔ-
χοντες δι' αὐτῶν ἀπαίσωμεν τοὺς τοὺς, ὡς
συνέβη πρὸς ἡμερῶν πόλιν δὲ αἱ τα-
ταίπωροι χωρικοὶ ἤλθον ἐκ Λεμεσοῦ,
μετὰ τὸ πέραν τοῦ γενομένου
σύλλανθῆναι, καὶ τὸ ὅτι οὐκ εἶπε ὁ
ὕψιστος νὰ εὐδωσῇ, μόλις λέγω ἤλ-
θον χαριέντες ὅτι ὅτι ἀληθῶς. Θερά-
πευτικά μετρά, παρὰ τῶν ἀρμοδίων
πρὸς τὰς τοῦ τόπου, καὶ ἀμέσως
παρουσιάζεται ὁ ἀπράκτωρ τῆς Κυ-
βερνήσεως ἡ καλλίτερον «ἀπράκτωρ»
καὶ ληγεῖ πόρους ἀπειλῶν ἡμᾶς διὰ
τοῦτο βήκατος καὶ θριαμβευτικοῦ
αἵματος ὅτι ὅτι μὲν κατὰσχῇ τὰ
κτῆματά μας καὶ βλαστήμων. Ἐγὼ
καθ' ἑαυτὸν, ὅτι περὶ ἡμῶν ἐγὼ εἶμι καὶ
δὲν ἐστὶν μαζὶ μου τὰς ἀποφάσεις.
Εἶναι δίκαιον λοιπὸν νὰ διαδραματι-
ζῶνται τοιαῦτα τινά; Πρὸς ὑμᾶς ἀ-
ποτεινόμεθα, ὡς ἀξιότιμοι Βουλευταί,
πρὸς ὑμᾶς ὡς ἀπὸ τοῦ Νομοῦ Συμ-
βουλίου μὲν ἀποφάσσετε, κοπιᾶσατε,
παρχομένης τὰ δικαιίματά εἰς τοὺς
ἀρμοδίους, καὶ βεβαίως τὰ θέλετε
ἀντάμεναι παρὰ τοῦ δικαιοκρίτου
θεοῦ, διότι ἂν ὑμῶν ἐξήρτηται ὧν
ἡ σωτηρία ἢ ἡ ἀπώλεια ἡμῶν.

Ταῦτα λόγον.

22.12.87.